

Η ΛΥΧΝΙΕΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 2α.
ΑΡΙΘ. 17ος.

Φυλλάδια 12.
Τιμή ὀβολοι 36.

Κεφαληγία 27 Δικεμβρίου 1860.

Ἄν ἡ Νέα Ἐποχὴ ἐβρικολάκιασε, δὲν ἐβρικολάκιασε
γι' ἄλλο παρὰ γιὰ νά'λθῃ νὰ πῇ τοῦ Λομπάρδου νὰ κόψῃ
τὸ σάβανότου. Πραγματικῶς,

Ο ΛΟΜΠΑΡΔΟΣ ΕΚΟΨΕ ΤΟ ΣΑΒΑΝΟΤΟΥ !

Ὁ Λαοπλάνος Λομπάρδος ἐκοψε τὸ πολιτικὸ σάβανό-
του ἀπὸ ἓνα καμπρὶκ ὁποῦ τὸ λένε δὲ ν-κ α τ α δέ χ ο υ-
μ α ι ! Σάβανο φτιασμένο ἀπὸ δὲ ν-κ α τ α δέ χ ο υ-
μ α ι εἶναι τὸ μεγαλοπρεπέστερο ἀπὸ ὅλα τὰ σάβανα,
μὰ εἶναι σάβανο ! . . . . Τὸ νὰ μὴν καταδέχεται ἓνας νὰ
ἀποκρένεται σὲ γαλιотиὲς ὁποῦ τοῦ ξεμπροσινιάζονται μὲ
ὄλην τὴν ἀκρίθειαν, καὶ μὲ πολλοὺς καὶ ἀξιόπιστους μάρ-
τυρες, εἶναι ἢ πουλιὸ ὑπερίφανη, ἢ πουλιὸ καταφρονητι-
κὴ ἀναγνώριση, μὰ εἶναι ἀναγνώριση ! . . . .

Ἐγὼ μαζόνω ὅσες γνωρίζω ἀπὸ τὲς γαλιотиὲς τοῦ
λαοπλάνου τούτου, τὲς μπελονιάζω, τὲς κάνω τσαπέλες,
καὶ τὲς χρεμάω στὸ πουλιὸ φανούμενο μέρος τῆς Δη-
μοσιογραφίας· κι' ὁ ἔντροπιασμένος ἐτοῦτος Τσαρλατά-
νος δὲν καταδέχεται νὰ πῇ πῶς ἢ τσαπέλες ἐκεῖνες δέν-
εἶναι ἑδικέστου ! . . . μὲ ἄλλα λόγια, δὲν καταδέχεται
νὰ ζῆσῃ πουλιὸ σὴν ὑπόληψιν τῶν ἀπατημένων ὄχλων ! . . .
Ὁ Λομπάρδος λοιπὸν ἐκοψε τὸ πολιτικὸ σάβανότου ! . . .

Εὐγέσου Κύριε Λομπάρδε, τὸ μέτρο ποῦ ἐπῆρες τώρα
ἄντε εἶναι τὸ φρονημότερο ἀπ' ὅσα ἐμπόρνες νὰ πάρῃς.
Εἰς τὸ σπῆτι τῆς κοινωνίας, ἡ μοναχὴ Ἀλήθεια εἶναι ἢ
νοικοκυρά· ἢ Πλάνη δὲν εἶναι παρὰ μία κλέφτρα. Ἡ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ341Φ40034

κλέφτρα τούτη ἄς εὐχαριστηῖται νὰ κλέφτῃ τὴν κοινω-
νίαν ἕως ὅτου ἡ ὑποφερτικότητα τῆς νοικοκυρᾶς τῆς τὸ
συγχωρεῖ, ἀλλὰ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ διεγύρεται ὅταν ἡ
νοικοκυρὰ βαρεμένη τῆς διορίζει μὲ ἀποφασιστικότητα νὰ
ἐβγῇ ἀπὸ τὸ σπῆτι. Ἰδιαιτέρως δὲ σὺ Κύριε Λομπάρδε
πρέπει νὰ ἦσαι καὶ πολὺ εὐχαριστημένος εἰς τὴν ἐπιτυχι-
ανσου, ἐπεὶδὴ, σὺ περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους
λαοπλάνους ἐχόρτασες κ' ἐδοξάσθηκες. Ὅσοι θυμόνται τί
εἴσουνε πρὶν προδόσης τὸν Τόποσου, θέλει σοῦ εἰποῦν' ὅτι
πρέπει νὰ κράζεις εὐχαριστημένος, καὶ φθάνει πλέον.
Καλιάσου!..

ΛΟΜΠΑΡΔΟΥ

ΑΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἐξυκολούθησεν. Εἰδὲς Εὐσφόρον, 24 Μαΐου, 1860

Ἐλεγα ὅτι, τὲς διαβολὲς, τὲς συκοφαντίες, τὲς ψευτιές
κάθε εἵδους τῆς Φωνῆς τοῦ Λομπάρδου τῶν 16 ἀπριλίου,
δὲν ἤθελε πάρω νὰν τὲς ἀνασκεδάσω ἀπὸ μία σὲ μία. Εἴ-
ναι ὅμως ἐκειμέσα μία διαβολὴ τὴν ὁποία ἐπιθυμῶ νὰ
ξεχωρίσω ἀπὸ τὲς ἄλλες, καὶ νὰ τὴν δείξω ὁποῖαν εἶναι.

Τὴν καταφρόνηση ποῦ οἱ Ἀγγλοὶ ἐδείξανε τώρα τοὺς
ὑστεροὺς χρόνους γιὰ τοὺς λαοπλάνουςμας, οἱ λαοπλά-
νοίμας τὴν ἐδεχθήκανε πάντα σὰ μία μιζιθρία στὸ πρό-
σωπο· τὴν ἐμάσανε μὲ τὸ δάχτυλότους πῶς νὰν τὴν
πετάξουνε, μὰ, τὴν ἐβάλανε στὸ στόματους καὶ τὴν φάγα-
νε. Τοῦτο ἔκαμε ποῦ ἡ καταφρόνηση τῶν Ἀγγλῶν ν' ἀ-
ξίνη περισσότερο, καὶ ἀκολούθως ἡ κοιλιὰ τοῦ λαοπλά-
νωνε νὰ χοντρίνῃ ἀναλόγως. Ἄν ὁ Λομπάρδος τολμᾷ
νὰ ἐπιβουλεύετ' ἐμὲ, συκοφαντόντας ἐμὲ καὶ τὸν Ἀρμο-
στήν, καὶ κάνοντας νὰ πιστέψῃ ὁ ὄχλος ὅτι ἡ ὑπεράπι-
ση ποῦ ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης μοῦ ἐπρόσφερε δὲν εἶναι τί-
μια, ἡ τόλμη τούτῃ τοῦ Λομπάρδου στηρίζεται ὀλοκλή-
ρως εἰς τὴν καταφρόνηση τοῦ Ἀρμοστή. Ὁ Λομπάρδος,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΚΗ

σὰν ὅλους τοὺς ἄλλους λαοπλάνους, μετράει κ' ἐκεῖνος τὴν τόλμητου μὲ τὴν καταφρόνηση τοῦν Ἀγγλῶνε, καὶ πέρνει τὰ μέτρατου νὰ μὴν περάσῃ τὰ ὅρια τῆς καταφρόνησῆςτους.

Ὅταν ἐπέρισι μοῦ ἔγινε ἡ πρώτη συκοφαντία στὸν Ἀρμοστή, ἐγὼ δὲν ἤξερα τίποτα. Ἡ συκοφαντία ἐκείνη, ἂν ὄχι καμομένη, ἦτανε ὑπογραμμένη τουλάχιστον ἀπὸ τὲς πρῶτες, ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν, ἐξουσίες τοῦ Τόπου, ἡ ὁποῖες συμφῶνως ἐζητούσαν τὴν ἔξοσήμου. Ὅταν μιὰ τέτοια τριχυμία ἦλθε σ' αὐτιάμου, ἐπαρουσιάσθηκα εὐθὺς εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα μὲ μιάν ταχτικὴν κατηγορίαν κατὰ τοῦ Τοπορητῆ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐκφράζα καὶ κανένα ἐλαφρὸ παράπονο κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου. Ὁ Ἀρμοστής, ὁποῦ τότες εὐρησκότου' ἐδῶ (1), ἔστειλε τὴν ἄλλη μέρα καὶ μ' ἐκραξε. Ἐνας δοῦλος τοῦ Τοποτηρητῆ ἦλθε καὶ μὸτσάκισε τὴν πόρτα χτυπιὲς ἄγριες, φωνάζοντάςμου ἀπὸ τὸ δρόμο νὰ πάω εὐθὺς εἰς τὸν Ἀρμοστή ποῦ μὲ θέλει. Κατὰ δυστυχία δὲν ἤμουνα ἐτοιμος, καὶ ὁ ἴδιος ἄνθρωπος ἐξανᾶλθε ἔπειτα ἀπὸ δέκα λεπτὰ φωνάζοντάςμου πάλε ἀπὸ τὸ δρόμο φωνὲς θυμοῦ, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάνω τὸν Ἀρμοστή νὰ προσμένῃ!... Τέτοια ἦτανε τὰ προεόρτια τῆς υπεράσπισης ὁποῦ ὁ Λαοπλάνος Λομβάρδος θέλει τώρα νὰ παραστήσῃ στὸν ἀνόητον ὄχλον ὡς ἔχουσα σκοπὸν νὰν τὸν ἀλλαξοπιστήσῃ!

Ὅταν ἐπῆγα ἐκεῖ, πρωτοῦ μοῦ δώσῃ καιρὸ νὰ τὸν χαιρετήσω, μ' ἐδέχθηκε μὲ μία ξεχείλιση ἀπὸ φοβέρες. «Κύριε Λασκαράτε, μοῦ λέει, ὅλος ταραγμένος, σὺ γράφεις ἐναντίον εἰς τὴ θρησκεία! Εἰδὲς καλὰ, ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω στὰ χέριαμου τὴν ἐξουσία τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας, καὶ . . . δὲν ἤθελα νὰ μὲ ὑποχρεώσῃς νὰ τὴν μεταχειρισθῶ ἐναντίονσου.»

Ἐκατάλαβα λοιπὸν ὅτι ὁ Ἀρμοστής ἦτανε ἀπατημένος. Ἦθελ' εἶναι πολυλογία ν' ἀναφέρω λεπτομερῶς

(1) σὶ τὴ Ζάκυθο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὴν συνδιάλεξιν ἐκείνην διὰ τῆς ὁποίας ἔφθασα τέλος πάντων, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Τοποτηρητῆ, νὰν τοῦ ἀποδείξω τὴν ἀπάτην, τὴ διαβολὴν στελιασμένη ἀπὸ κάποιους γαλιότους ἐδώθε, (1) καὶ τὴ συνδρομὴν τοῦ Τοποτηρητῆ, σ' ἐκεῖνο τὸ ἀχρίστιανο ἔργο. Ἔως οὗτο νὰ κατωρθώσω τοῦτο, ὁ Ἀρμωστής δὲν ἔπαψε νὰ μὲ μεταχειρίζεται αὐστηρὰ· ἀλλ' ὅταν ἐκατάλαβε πλέον τὴν ἀθυροῦτάμου, ὁ ἀνθρωπος ἄλλαξε τρόπο μ' ἐμὲ, καὶ αἰσθανόμενος βέβαια τὴ χρεία τοῦ νὰ μοῦ δώσῃ μίαν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν κακὴ μεταχείρισιν τοῦ ἀδίκως μοῦ ἔκαμε, καὶ ἴσως καὶ ἓνα καταφύγιον διὰ τὴν ἀδικὴν καταδρομὴν τοῦ μοῦ ἐγενότουνε, μ' ἐσήμοσε μ' εὐπροσηγορία, καὶ μοῦ ἐζήτησε νὰ ᾔναι συνδρομητῆς μου, καὶ ὑπερασπιστῆς μου ἀ ν τ ο ὕ τ ο ἔ σ υ γ χ ω ρ ο ὕ σ α. Ὅταν ἐγδόςω τὴν ἱστορίαν τῶν Καταδρομῶν μου ἐξαιτίας τοῦ Λύχνου, ὡς καὶ τοῦτο τὸ μέρος θέλει φανεῖ μὲ τὲς λεπτομέρειέσ του διὰ τὴν ὥρα, ἰδοὺ ὁποία ἡ ὑπεράσπισιν ἐκείνη τὴν ὁποίαν ὁ Λαοπλάνος Λομπάρδος γυρεῦει καὶ τούτῃ νὰ τὴν κάμῃ ψήφους γιὰ τὴν Κάλπητον.

Ἄς ἔλθωμε τώρα στὸ προκείμενον· ὁ Κύριος Λομπάρδος, τὸ ὄργανο τοῦτο τοῦ Ἰντόπιου, (τοῦ Διαόλου), ἔχει Σαράγια στὴ Ζάκυθο, εἰς τὴν ὁποία δέχεται καὶ σαφίδα καὶ λάδι. Ἦθελ' ἴσως νομίσαιε ὅτι τὰ κεφάλαια τοῦ ἀπαιτοῦνται γιὰ τοῦτο τὸ ἐμπόριο θὰ ᾔναι ἴδικά του, ἢ θὰν τὰ ἐδανείσθηκε.... ἂ μὲν!... ἐκεῖνα εἶναι χρήματα χηρῶν καὶ ἀνηλίκων, τὰ ὁποία ὁ πατριώτης Λομπάρδος ἔτρεψεν εἰς ἰδιαίτερήν του ὠφέλειαν!... Παρεμπρὸς, ἴσως νὰ ξανᾶλθω σὲ τοῦτο τὸ θέμα, μὲ περισσότερη ἐπισήμνητα, καὶ μὲ περισσότερες λεπτομέρειες. Σήμερον θέλει σὰς εἰπῶ μόνον ὅτι, σὲ τούτῃ τῇ Σαράγια, ὁ φιλόθρησκος Λομπάρδος κλέπτει τοὺς χωρικοὺς, καὶ στὴ σταφίδα, καὶ εἰς τὸ λάδι ὁποῦ τοῦ πάνε.

(1) Ἀπὸ τῇ Ζάκυθο,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΑΧΡΙΣΤΙΑΝΟ ΓΕΓΟΝΟΣ 6ον.

(Τὸ ἀκόλουθο τὸ ἔγραψα ὑπὸ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ Κυρίου Γε^ωνιματὰ, τὴς 28 Μαΐου 1860.)

Τὴν ἀπερασμένη Κυριακὴ ἐμίλησα μὲ τὸ σέμπρομου Μικέλη Κλήτση π: Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε τὰ ἀκόλουθα. «Τὸν ἀπερασμένον ἄγουστο εἶχα σταφίδα σε-γνὴ (δὲν ἐνθυμοῦμαι ἂν μοῦ εἶπε δύο ἢ δύομισι χιλιάδες) μεριδιόνμου ἀπὸ τοῦ σέμπρουμου Κυρίου Τερτσέτη. Τὴν ἐκατέβασα στὴ χώρα νὰν τήνε πάω στὴ Σαράγια τοῦ Λομπάρδου. Ἐμβαίνοντας μάλισα εἰς τὴ χώρα, ἕνας συγ-γενής μου, κάποιος Μηκέλης Κεροφύλας μεσίτης, ὁποῦ τὴν εἶδε, μοῦ ἐπρόσφερε νὰ μὲ κάμῃ νὰν τὴν πουλήσω εὐθὺς πρὸς-32-κολονάτα· μὰ δὲν ἠθέλησα. Τὴν ἐπῆγα λοιπὸν εἰς τὴ Σαράγια τοῦ Λομπάρδου ὅπου καρατάρω πῶς πρέπει νὰ ἤχανε ἕως πεντ-ἑξὶ χιλιάδες. Ἐπειτα ἀπὸ λί-γες ἡμέρες, ἀπερνόντας πάλιν ἐκεῖθε εἶδα ποῦ ἐστιβάζα-νε, καὶ ἐμαθα πῶς ἐπουλήσανε πρὸς-35 (τότε μάλιστα ἔτρεχε καὶ ἓνα κρυφὸ.) ἐμπῆκα λοιπὸν κ' ἐγύρεψα νὰ μοῦ λογαριάσουνε τὴ σταφίδα μου στὰ 35, καὶ νὰ μοῦ τὴν πληρῶσουνε. Αὐτοὶ ὁμως μοῦ εἶπανε πῶς τὴν ἐδικήμου δὲν τὴν ἐδώσανε ἀκόμη, κ' ἐκεῖνη ποῦ ἐστιβάζανε τὴν εἶ-χανε πουλημένη πρωτῆτερα. Ἐγὼ ἐκατάλαβα πολὺ καλὰ πῶς ἐκεῖ ἦτανε καὶ ἡ 'δικήμου σταφίδα ποῦ ἐστιβαζότουνε, μὰ τί εἶχα νὰ κάμω! . . . Ἐκεῖνοι μοῦ ἐλέγανε πῶς ἡ τι-μὲς θὲ ν' ἀξίνουνε, καὶ τὴ 'δικήμου θὰν τὴν πουλήσουνε περισσότερο!

Ὡστόσο, ἔπειτ' ἀπὸ καιρὸ, μὲ ἤρρηκε ὁ σύντροφός του τοῦ Κυρίου Λομπάρδου, καὶ μοῦ εἶπε πῶς ἐπουλήσανε τὴν ἐπίλοιπὴν σταφίδα ὅλη πρὸς 24! Ἐγὼ δὲν ἤξε-ρα τί νὰ κάμω, νὰν τὸ δεχτῶ νὰ μοῦ τήνε λογαριάσουνε πρὸς, 24, ἢ νὰ μὴν τὸ δεχτῶ . . . μὰ, τί εἶχα νὰ κάμω, ἀποφάσισα νὰ πάω νὰν τὰ γυρέψω κ' ἐκεῖνα. Ἐτσι, ἐπῆ-γα νὰ λογαριαστῶ πρὸς 24, μὰ ὄντις ἐπῆγα, δὲν ἠθέλη-σε πουλῶ νὰ μοῦ τὴ λογαρίασῃ παρὶ πρὸς-20-μόνον!!!!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἦταν' ἐκεῖ καὶ ἄλλοι χωριάτες, ποῦ ἐφωνάζαν' κ' ἐκεῖ-
νοι γιὰ τὴ 'δικήτους σταφίδα, μὰ δὲν τοὺς ἐγνώρισα.»

§. 7.ον

Τὸ ἀκόλουθον Ἀχρίστιανο Γεγονὸς 7ον. δὲν τὸ ἔγρα-
ψα ἀπουκάτου σὲ ὑπαγόρεψη, ἀλλ' ἀφοῦ γιὰ πολὲς φορὲς
ἓνα ὕψηλὰ θεμένο ὑποκείμενο (1), ἐπανηλημένως μοῦ τὸ
ἐδιηγήθη καὶ μοῦ τὸ ἐβεβαίωσε.

«Ἐνας χωριάτης, (τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμότουνε τὸ ὄνο-
μα) ἐπῆγε στὴ Σχράγια τοῦ Λομπάρδου δεκάξη λίτρες
λάδι (2). Ἀλλ' ὁ φιλόθρησκος καὶ πατριώτης Λομπάρδος,
μὲ τὰ μέτρα τὰ 'δικάτου, ἢ μὲ τὴν 'πιδεξιούνητου, τὲς
16 λίτρες τὲς ἔβγαλε-14- 1/2 ! . . . Ἔτσι, ἐν ὀνόματι
Θρησκείας Πατρίδος Ὁρθοδοξίας κ' Ἐνώσεως, μέσα σὲ
16 λίτρες, ἔκλεψε-1 1/2 . ! . . . »

Τέτοιος εἶναι στὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν ὁ Ὑποκριτὴς
τοῦτος, ὁποῦ ἄρπαξε τὴν πατερίτσα τοῦ Ἐπισκόπουτου,
καὶ μὰς παρουσιάζεται αὐτὸς ὡς Ποιμὴν, Ἐπίτροπος τοῦ
Χριστοῦ ! . . . Εἶναι Κλέφτης ! . . . Εἶναι Ψεύτης ! . . .
Εἶναι Συκοφάντης ! . . . Εἶναι Ἀφιλόξενος ! . . . Εἶναι
Ἐπίβουλος ! . . . Εἶναι Ἀπάνθρωπος καὶ ἄτιμος Κερδο-
σχόπος ! . . . Εἶναι Προδότης, προδότης τῶν συμφερόν-
των τῆς Πατρίδοςτου ! . . . Δικαιοσύνη νὰ γένῃ σὲ τοῦ-
τον τὸν ἀσυνείδιστο Δουλκαμάρα ποῦ ἐν καιρῷ χολόβ-
ροιας ἔπρε τὸ αἷμα τῶν συμπολιτῶντου ! . . . Δικαιοσύ-
νη νὰ γένῃ σὲ τοῦτον τὸ Λαοπλάνο ποῦ ἀποχτήνωσε καὶ

(1) Τί δυσυχία σὲ τοῦτον τὸν Τόπο νὰ μὴν τολμοῦνε νὰ λένε πα-
ρησία, ἐκεῖνα ποῦ ὅλη μέρα λένε ἀνάμεσότους ! Τὸ ἐλάττωμα
τοῦτο ἤμποροῦσε στὴν παρούσα περίστασι νὰν τοὺς ἐμποδίσῃ νὰ
ἐλευθεροθοῦν' ἀπὸ τὸ ζυγὸ τοῦ Λομπάρδου, ἀπουκάτου εἰς τὸν ὁ-
ποῖον ταπινόνονται τῶρα χρόνους ὥς καὶ οἱ πουλὶδ' ὑπερίφανοι
μεγαλοσιάνοι τῆς Ζάκυθος. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο θέλει ἐκθέτει πάν-
τα τὴ Ζάκυθο εἰς εὐκολὴν ὑποδούλοσιν εἰς τολμηροῦς πολιτικοῦς
Κοματάρχας.

(2) Ἡ Λίτρα ἀντικρίζει ὡς ἔγγραφο μὲ τὸ Γαλόνι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἐδιάφθειρε τοὺς εὐπίστους τοῦ Τόπουτου ! . . . Κορμάτι
σκοινί γιὰ δαύτονε ! . . . Ἴδοῦ ἡ πρεπούμενήτου Δικαιο-
σύνη, ἰδοῦ τὸ μόνο μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ζάκυθο ἀνα-
νοημένη, ἤθελε πλήνει τὴν ἐντροπὴν τῆς εὐπιστίαςτης.
Ἐξακολουθεῖ

—o—

Ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωμε λίγους περσσότερους ἀνα-
γνώστας εἰς τὴν Ἐφημερίδαμας, στέλνουμεν εἰς τοὺς
συνδρομητάςμας τὸ ἐδῶ ἐσώκλειστον ψηφοδέλτι, παρα-
καλοῦντεςτους νὰ μᾶς τὸ ἐπιστρέψουν μὲ καμμίαν ἀξιό-
χρεον ὑπογραφήν.

Ὅσον τάχιστα θέλει ἐγδόσω Φυλλάδιον ἐμπεριέχον
Le mie Sofferenze e le mie Osservazioni nelle Prigioni di Ce-
salfonia. Ἡ δημοσίευση τούτη θέλει σταθεῖ ὡφέλημη γιὰ
τὴν κοινωνία. Ἡ τιμὴ τοῦ Φυλλαδίου ἓνα σελίνι.

Τοῦ Λομπάρδου μὴν καταδεχομένου νὰ ἔβγάλη τὴν
ὥρὰ μέσ' ἀπὸ τὰ σκέλιατου, ἡ Λυχγιές θέλει ξαναγένου-
νε Λύχνος. ὁ δὲ Λύχνος ἐκεῖνος θέλει ἔχει καὶ λίγον πο-
λιτικὸν χαρακτήρα, γιὰ νὰ βαστάη κομματάκι τοὺς λα-
οπλάνους στὰ ὀριάτους. Ἄν ὅμως ὁ Κύρ Λομπάρδος
τολμήσῃ νὰ καταδεχθῇ νὰ ἔβγάλη ἄχνα, ἡ Λυχγιές θέ-
λει ἔξακολουθήσουνε, γιὰ νὰν τότε διδάξουνε ὅτι, στὴ θέ-
σητου, τὸ μόνο ποῦ τοῦ μένει εἶναι τὸ νὰ μὴν καταδέ-
χεται νὰ συκόνῃ τ' αὐτιάτου.

Εἶναι καὶ πολὺ χρειάζομενο νὰ βαστοῦμε γιὰ τοὺς
Γαλιότους ἓνα καλὸ ραβδί, γιὰ τὸ ὁποῖο νὰ μὴν κα-
ταδέχονται νὰν τὸ παρακάνουνε.

ΑΝΕΓΔΟΤΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΟΥΤΗΣ.

Δύο Δικασταὶ στὸ Θιάκι ἀρνηθήκανε νὰ πληρώσουνε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

την 1.ην εξαμηνίαν, γιατί δὲν ἐλάβανε ταχτικά ὅλους τοὺς ἀριθμούς!.

Ἕνας νέος βαθύπλουτος, ἀπὸ τὰ πρῶτιστα σπήτια τῆς Ἐφταννήσου· ὅταν τοῦ ἐπροσφέρθηκε νὰ υπογράψῃ στὴν Ἀγγελίᾳ μου, εἶπε, « Νὰ εἰδῶ πρῶτα μὴν υπογράφθῃκε ὁ πατέρας μου σ' ἄλλο ἀντίτυπο! »

Σὲ τέτοιες ἐλεεινολογίες ὅμως ἔχω νὰ ἀντιτάξω καὶ μία γεναιότητα. Ἕνας Κύριος Κεφαλονίτης χωρὶς νᾶναι βαθύπλουτος, υπογράφηκε γιὰ 30-ἀντίτυπα, καὶ τὰ ἐπλήρωσε μὸλις τοῦ ἐζητήθηκε ἡ πληρομή.

Προχθὲς μᾶς ἐστάλθηκε ἀπὸ Ζάκυθο ἓνα φυλλάδιον, **ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ**, κατὰ τοῦ Λομπάρδου. Δὲν τὸ ἐδιαβάσαμε. 1ον, ἐπειδὴ γραμμένο στὸ λογιωτατίστικο· πράγματα γραμμένα στὸ λογιωτατίστικο καὶ στὸ γραβαρέϊκο δὲν τὰ διαβάζουμε. 2ον, ἐπειδὴ ἀνόνημον· καὶ κατηγορίες ἀνόνημες δὲν τὲς ψηφοῦμε.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Ἐλεγε πολὺ καλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔλεγε « Ὅντες κλοτσᾷ ὁ γαΐδαρος, μὴν κάθесαι νὰν τοῦ ψάλης φιλοσοφία, μὰ πιάνε τὸ ξύλο. »

On étale le titre de bon citoyen, et on cache dessous celui de jaloux ; on a sans cesse l'État dans la bouche. et la jalousie dans le coeur.

Massillon.

Le langage suit presque toujours les moeurs en sens inverse : sont elles licencieuses, il est prude, sont elles terribles, il est doux!

A. Esquiros.

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Δ Α Η Ν Ι Α » 1860.
ΑΓΑΘΟΛΑΚΤΙΚΗ ΤΙΡΗ ΒΕΛΑΤΟΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

